

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2019. január 20.
Évközi 2. vasárnap

Megszólítás

A mai evangéliumban a kánai menyegzőn történt csodáról, a víz borrá változtatásáról olvasunk.

Az esemény helyszíne egy lakodalmas ház, ünneplők sokaságával és túlszorduló örömmel. Abban az időben a lakodalmak egy hétig tartottak, tehát nem egyetlen napra, hanem hosszabb időre kellett gondoskodni elegendő élelemről az ünneplők számára. Szegényebb családoknál bizony ez gondot jelenthetett, azaz előfordulhatott, hogy nem volt mindenkől elegendő, s emiatt megszakadt az ünnepség. Egy ilyen váratlan helyzet történt Kánában is, elfogyott a bor. Édesanyja, Mária közbenjárására Jézus csodát tesz, a vizet átváltoztatja borrá, s ezzel a tetteivel megóvja a családot a szégyentől, tovább folytatódhat az örömteli ünneplés.

Érdeemes felfigyelnünk Mária figyelmes magatartására és cselekedetére. Észreveszi a bajt és tudja, hogy ki képes segíteni egy ilyen nehéz helyzetben. Lényeges üzenete van ennek: Jézus édesanyja figyel életünkre, észreveszi, ha olyan szükséghelyzetbe kerülünk, amit a magunk erejével nem tudunk megol-

dani. Látja gondjainkat és küzdelmeinket, észreveszi, ha emberi segítségre már nem számíthatunk.

Mária az ő fiához, Jézushoz fordul a mi érdekünkben, azt kérve tőle, hogy segítsen rajtunk isteni erejével. Égi édesanyánknak e közbenjárása nagy segítséget jelent számunkra, és arra bátorít, hogy közbenjárását kérjük, mert fia meghallgatja őt.

A csodák felismerése és a csodákban való hit a mai ember számára nem olyan természetes, mint a korábbi idők emberei számára. Fontos tisztáznunk, hogy a csoda nem varázslat, nem bűvész trükk, nem szemünk elkápráztatása. Jézus valamennyi csodája az ő személyéhez és tanításához kapcsolódik. Igazolják, hogy valóban Isten és igazolják tanításának igazságát.

Lényeges továbbá, hogy a csodák nem öncélúak és nem is céltalanok. Mindig valakihez szólnak, valakinek a javára, érdekében történnek. A csoda nem szórakoztatja az embereket, mint az ügyes bűvészmutatványok, hanem Isten segítségének a megnyilvánulása egy olyan helyzetben, amikor az ember már tehetetlen és a maga erejével nem talál megoldást.

Megerősítés

Hogyan tekintsünk tehát a csodákra?

A csoda megszólítás és megerősítés. Csodáival, közbelépésével Isten megszólít minket, jelet mutat. Isten nem a végtelenből figyelni életünk küzdelmeit, hanem bizonyos helyzetekben segítségünkre siet. Nem azért, mert méltók vagyunk erre vagy kiérdemelhetnénk segítségét, hanem azért, mert jóságos és ki akarja mutatni felénk szeretetét. A csoda mindig akkor történik, amikor már nem magunkban bízunk, hanem nagy bizalommal a gondviselő Isten kezébe helyezzük életünket. Tőle várjuk a megoldást, elfogadjuk akaratát. A csoda megerősítés, hogy érdemes hinnünk és érdemes imádságban Istenhez folyamodnunk.

Gondviselő szeretet

Urunk, gondviselő Istenünk! Köszönjük, hogy figyelsz életünkre, vigyázol ránk, gondviselő szereteteddel átölelsz minket.

Látod gondjainkat és küzdelmeinket, jól ismered fáradozásainkat és aggodalmainkat. Hozzád fordulunk nehéz helyzeteinkben: adj nekünk jó tanácsot és útmutatást! Adj erőt, bátorságot és kitartást. Erősítsd bennünk a hitet, hogy amikor már erőtlenség és tehetetlenek vagyunk, te akkor is tudsz segíteni, mert mindent megtehetsz, s jóságodnak köszönhetően segítesz mindazzal, ami üdvösségünket szolgálja.

Ösztönözz minket arra, hogy készséggel és engedelmesen megtegyünk mindent, amit kérsz tőlünk.

Évközi 2.
vasárnap
Iz 62,1-5
1Kor 12,4-11
Jn 2,1-11

Hétfő
Zsid 5,1-10
Mk 2,18-22

Kedd
Zsid 6,10-20
Mk 2,23-28

Szerda
Zsid 7,1-3,15-17
Mk 3,1-6

Csütörtök
Zsid 7,25-8,6
Mk 3,7-12

Péntek
Szent Pál apostol
megtéérése
ApCsel 22,3-16
Mk 16,15-18

Szombat
Szent Timóteus
és Szent Titusz
2Tim 1,1-8 v. Tit 1,1-5
Lk 10,1-9

Évközi 3.
vasárnap
Neh 8,2-4a,5b,8-10
1Kor 12,12-30
Lk 1,1-4, 4,14-21